

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy óra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
kiadóhivatal:**

Fő pi a c z, a város-
házzal szemben.

Hirdetések

Egy hasábos petit-
soronkint 5 kr-ával
számíttatnak.

A debreczeni egyetem a létesülés küszöbén.

Irta: *Balogh Ferencz* főiskolai hittanár.

Debreczen, márczius 17.

A városi főszámvevő nagyszerű indítványa a debreczeni egyetem eszméjét a valóság döntő pontjára emelte s a remény teljesülésének édes érzetét keltette fel százak és ezrek lelkében. Epen az indítvány megjelenésekor olvastam a régi iratokat, melyek elbeszélnek, mint szándékoltatott 1752-ben, 200 éves fennállása után, sirba döntetni e collégium, a tanárok fizetése, mit a város teljesítve, betiltatván. Minő mély aggodás fogta el Debreczen főbiráját, tanácsnokait s vezérembereit a fenyegető enyészet közeledtére! Rémület szállta meg a kebleket. A hazában nem találhatván elég segílyt, Domokos Márton és Szeremlei Sámuel főbirók jelenlétében titokban készítették el a külföldre szóló felhívást és az utasítást. A külföldi hitrokonok menték meg ez ősi tanintézetet a haláltól első sorban; majd országszerte feltámadt a megmentés kötelességének érzete,

így megmaradt élete, majdnem esodásan.

Epen 100 év mulva, 1852-ben megint ismétlődött a vész, a nemes városhoz és a hazabeli hitfelekezetekhez kellett újabb hatalmas szózáttal fordulni. — Ezt tette Szoboszlai István, akkori superintendens, hogy a forradalom utáni szomorú korszakban, másodszer mentessék meg a főiskola élete. Ismét felülről jött a diestelen elenyésztetés hideg fuvallata.

Különös! hogy e legrégebbi szolgálója a magyar nemzeti műveltségnek, nem nyert szerető támogatást felülről, és mégis, mint a pálmafa, a nyomás alatt izmosult, a város és egyházkerület enyhet és életerőt adó talaján.

Példátlan hazánk, sőt Európa történetében, hogy egy város 300 éven át olyan kitarólag áldozott volna a tudomány oltárán, mint Debreczen. A tudomány fentartásának százados érénye szólalt meg a mostani indítványban, hogy végbefejezése, megdicsőülése elérjék a százados nagy törekvéseknek s megszilárduljon e városban, e város által a magyar mivelttség és tudomány temploma, az egyetem. A legnagyobb alkotás küszöbén áll a város; s a

haza ezeréves fennállásának örömmünepén, oly szellemi emlékoszlopot emelhet, mely áldásos voltánál fogva századokra szóland s a magyarságnak a legnagyobb szolgálatot teendi.

Minden honfikebel reméli, hogy most már felülről, ellenkezőleg mint történt annyi izben, nem fog akadály gördítettni a városi nagy alkotás elé, hanem inkább támogató erőt nyerend. A jövőnek és hazának hozandó óriási áldozat méltánylattal és lelkesedéssel fogadtatik.

Mikor néhány év előtt gróf Gubernatis e város vendége volt s megszemlélte a főiskolát, bizalmas körben mondá: miért nem fejlesztetik — az, mint az ő városában Florenzben történt, a város, egyház és kerület által, közös erővel egyetemmé? az egyházi és polgári tényezők együttműködése biztosítja annak a szélesebb talajt és üdítő szellemet. Ime Hollandiában Amsterdam városa, ahol nyugosznak Ruyter tengernagy hamvai, 1877. óta maga alapított egyetemet s az állam örömmel fogadta.

Pedig a ref. Hollandiában négy egyetem volt, holott lakossága 4 és fél millió, az új egyetem

T Á R C Z A.

Fővárosi levél.

Irta: *Vermes Ernő.*

Budapest, márczius 17.

Redaktor ur, ön azt találja,
Hogy dolgom lustán végezem;
A versírásra rá sem érek,
Oly jól folyik most életem.
Nem ugy! Már engem a főváros
Megléhetősen untat ám,
Hisz' távol tőlem szép Ilonka
Az édes, bájos kis leány!

Redaktor ur, meghigyje kérem,
Hogy az korántsem kellemes,
Ha sok lány sok ifju asszony
Mind egytől egyig szellemes,
Ha van közöttük szőke, barna,
Galambszelid és vad esalány . . .
De nincs közöttük szép Ilonka,
Az édes, bájos kis leány!

Redaktor ur, én attól félek,
Hogy ön majd engem kinevet
S nevetve mondja, egy rókáról
Hogy két bőrt nyuzni nem lehet,
Hogy egy rossz verset kétszer írni,
Ez már kissé sok is talán . . .

Oka mindennek szép Ilonka,
Az édes, bájos kis leány!

Redaktor ur, azért hát kérem,
Ne legyen olyan szivtelen
S nyomassa ki becses lapjában
Eme legujabb levelem.
Hadd tudják meg nagy Debreczenben,
Ami ugyan most sem talány:
Hogy legszebb hölgyük szép Ilonka,
Az édes, bájos kis leány!

Redaktor ur, leírtam híven
Már sok szerelmes kis mesét,
Bolondos nagy Bohémiában
Sokszor csapongtam szerteszt . . .
És mégis, mégis most az egyszer
Keservre hajlik vig danám,
Mert elfelejtett szép Ilonka,
Az édes, bájos kis leány!

Istenítélet.

(Elbeszélés.)

(Folytatás és vége.)

Két ilyen öreg esont! De eszembe jutott, hogy hiszen a vén generalisok is fiatal erőkkal dolgoznak. Van pedig a háznál elég fiatal és erős eseléd.

Minden rosra el voltam készülve. Egyszerre csak belép a szobába Regéczy

báró. Blanka velencei tükrében láttam ragyogó mosolyát, mely még kopasz fejét is fényesebbé tette. Tubarózsa volt a kabátjában s valami szokatlan miniatűr-éremmel valami aranyozott lánczon. El volt ragadtatva, mikor helyet foglalt s nem találta megfoghatatlannak az öreg ur rendkívüli komolyságát.

Keller kezdte:

— Bocsásson meg, báró ur, hogy idefárasztottam. Szokatlan meghívásomnak azonban életre szóló jelentősége van.

Regéczy ünnepélyes akart lenni s föl-tette a monokliját.

— Ugy-e, ön megkérte Blanka kezét?

— Valóban, kedves jó Keller ur, valóban. Két legkedvesebb barátomat kértem meg, hogy boldogságom szent ügyében eljárjanak.

— Tehát hallgasson meg jól, báró ur, mert most leányom nevében is szólok. Mielőtt e fontos lépésre válaszolnék, apai kötelességem önt szeretettel fölvilágositanom mindenről. Nekem néhány részvényem van a hazai első takarékpénztárból. A részvények felét öcsém bizta reám, a ki Bécsben lakik. Néhány százezer forintnyi vagyonom van nekem is az ország legjobb papírjaiban.

Regéczy Dezső báró közelebb huzta a székét s majdnem az öreg ur nyakába akart borulni.

Néhány nap előtt beteg voltam. Ek-

5-ik világító toronyul nyitattott 19 év előtt és pedig theologiai szakkal. A 3 milliónyi lakost alig elérő Svjác, a szabad köztársaság, négy egyetemének köszöni műveltségét és nagy haladását, ott a városok bámulatos erőt fejtenek ki a tudomány fő szerveinek virágoztatásában. Debreczen városára lakos számra legközelebb álló Bazel városára tekinthetünk, lakosainak száma 70,000. Egyeteme a legrégebb, 1460-ban alakult. Hogy azt az ujkor követelményeivel szemben még is feltarthassa, a régi alapok nem voltak elegendők. Régi a mi kollegiumunk is, 1550. óta vette magas irányát, régi alapjai neki is elégtelenek. Segélyére kell jönni. Bazel városa — az 1893-iki költségvetés szerint — évenként 93,468 forintot (ezüst értékben) ad az egyetem fentartására. Az az 500 egyetemi hallgató és 40 rendes tanár legalább 270,000 forint bevételt eszközöl a lakosságnak, iparának, kereskedésének és fogyasztási cikkeinek, tehát anyagilag több mint négy és fél millió tőke értékkel gazdagítja a város vagyonosodása forrását, eltekintve az erkölesi és értelmi nagy előnyöktől, melyek értékelhetlenek.

Nemzetünk történeti fejlődésének menete mintegy Isten ujja gyanánt mutatja, hogy Debreczen városa és kollegiuma hivatva van nagy küldetésére. Ennek iskolája a legrendítőbb vészek közepette fenmaradhatott megszűnési időszakok nélkül. Az őt védő paizs, a város, nem maradt a faluszerű helységek vagy kisvárosok szín-

vonalán, hanem nagy és hatalmas várossá fejlett az Alföld góczpontján. Polgáraiból soha sem halt ki a buzgóság és szeretet lángja a főiskola iránt, hűsége Isten, a tudomány és nemzet iránt áldás jutalmával érdemesített: teteemes magyar birtokosa lón; neve és hatása nem hanyatlott, az ország csaknem minden pontján becsült, tisztelt és bámult; háttér gyanánt ott áll majdnem negyedfélszázados, sokszor bus, de mindig tiszta, egyszerű és nemes mult; és a mi fő, vonzó erejét annyi évszázadon át folyvást megtartotta. Ha van város e hazában — a fővároson kívül — Debreczen az, mely legméltóbban slegszerosabban kiérdemelte az egyetemi várossá lehetőség dicsőségét.

Debreczen város polgárainak, tanácsosainak, főembereinek, consulainak és primáriusainak mindig szíven fektet e város és főiskolájának édes gondja, mint anyának gyermeke jövője, itt a döntő idő, hogy az ápoltság nagy eszme megtestesüljön. A Szombatiak, Domokosok, Szeremleiek, Doboziak, Baranyiak, Balyikok, Duskások, s a többi főbirók alkotó szelleme keljen fel a mai Debreczen képviselő testületében és vezérbereiben! A magyarságért küzdő erdélyi fejedelmek, köztük e kollegiumnak a város után legnagyobb jótevőjének Apafinak forró indulatja és szeretetmozgassa a polgárok lelkét, hogy a magyar állam ezeréves fordulati ünnepén mondják ki a „légyen“ szót s támadjon a teremtés földi történetében oly világosság az al-

kotó szózat felséges elzendülése után, mely bevilágítsa a második évezert, azáltal, hogy a magyar nemzet, nyelve, irodalma, műveltsége öröklő fejlődését biztosítsa e vidéken, mint a másik két egyetem, a környező vidékeken, ez új hármas bércz jelképezendi azon szellemi magaslatot, mely a világ művelt nemzeteinek magas színvonalára emelendi Magyarországot.

— **Belföldi hírek.** (Az ország zászlótartói.) A millenniumi ünnepségek programja immár véglegesen meg van állapítva. A hódoló bandérium sorrend szerint a következő főurak viszik a magyar szent korona országainak lobogóit: Vay Béla gróf a főrendiház alelnöke viszi Magyarország lobogóját, Dalmáciáját Nádasy Ferencz gróf, Horvátországát Pejachevich Tódor gróf, Szlavóniáját Pálffy Miklós gróf, Bosnyákországát Andrássy Géza gróf, Galicziáját Esterházy Mihály gróf, Lodomeriáját Zichy Antal gróf, Kunországot Csáky Jenő, Bolgárországát Bethlen András gróf, Erdélyét Teleky József gróf viszik. — (Uj főlovászmester és uj főajtónállómester.) A hivatalos lap tegnapi száma közli, hogy ő Felsége a király gróf Széchényi Gyulát magyar főlovászmesterré és gróf Bánffy Györgyöt magyar főajtónállómesterré nevezte ki. (Jókai Mór mint fillokszéra-biztos.) A hivatalos lap tegnapi száma közli: A földmivélsügyi m. kir. miniszter dr. Jókai Mór orsz. képviselőt az 1883-ik évi XVII. t.-czikk 10. §-a alapján alakított Országos Fillokszéra-bizottság tagjává nevezte ki.

— **Külföldi hírek.** (Az olaszok Afrikában.) Menelik király, aki a belga királylyal 1887 óta állandó összeköttetésben van, az aduai csata után azonnal levelet irt a királynak, amelyben kéri, hogy az Abisszonia és Olaszország közti béke létrejövetelel közreműködjen. A belga király elküldte ezt a levelet Umberto olasz királynak. — (Uj kormány Romániában.)

kor toppant be hozzám Löwinger bankár egyik legjobb barátom ajánlatával. Ha szükségem lesz rá, használjam szolgáltatást. Epen ekkor irt az öcsém Bécsből, hogy küldjem el az osztalékot. Valami negyven-ötvenezer forintról volt szó. A bankár bizalmat gerjesztett bennem, odaadtam neki az összes részvényeket és ma már... Olvasta a mai lapokat?

— Nem.

— Olvassa.

Regézy kiejtette a kezéből a lapot. Löwinger bankár katasztrófájáról volt benne vezérezikk, tárcza, életrajz, entreffilet, újdonság, sürgöny. Csupa Löwinger. Milliós sikkasztási krónika.

Regézy összecsapta a kezét s nagy páthosszal kiáltotta:

— Nyomorult gazember!

Keller folytatta:

— A szegénység szerénynyé teszi az embert. Ügyvédek azt mondják, hogy mindenem odaveszett. Még ha csak a magamé és a Blankamé veszett volna oda...

Megdöbbenve hallgattam az öreg s Blanka tükréből néztem a báró színváltozását. Olyan iakó volt és fanyar, a milyen soha életében. Idegességében, vagy kicsinylésében-e, elég az hozzá, hogy rágyújtott egy cigarettére s a füstöt nézte. Keller nyugodtan végezte:

— Mindent elkövetek, hogy öcsém vagyonát megmentsem. Holnap feloszla-

tom a háztartást, rövid idő múlva eladom ezt a házat s mi majd egy szerény kis évi lakásba vonulunk. Szegény öcsémnek négy gyermeke van, nekem csak egy. Az ő sorsa nehezebb volna, ha mindenét elvesztené. A mim még van ma, az holnap az öcsém családjáé. A mim még néhány nap előtt volt, az elveszett. De lássa, Regézy ur, mi vigaszt fogunk keresni az Istenben. Vallásosan nevelt leányom nem esik kétségbe, mert hisz a jövőben. Jöhet még olyan idő, amikor megint lesz ilyen szép palotánk az Andrássy-uton. Fogatunk, eselédsegiünk, nyaralónk, vagyonunk. Tudom, báró ur, hogy a vagyon hatalom, a vagyon szellem mai napság. De még inkább tudom, hogy bukásunk ártatlan s becsületességünk csak olyan szeplőtelen, mint mikor még gazdagok voltunk.

Regézy báró hűledezve nézett a jó öregre, azután ezt kérdezte:

— Hát nem találtak semmit annál a szélhámos gazembernél?

— Ez volt az én első kérdésem is ügyvédekhez. De hiába. A gonosztevőnek büntétsai lehetnek. A börzén örült veszteségei voltak. És mikor föbelötte magát, azonnal lépést tettünk, hogy a mi esetünk ne kerüljön nyilvánosság elé. A törvényszék büntető bírái ügyis eleget fognak annak idején beszélni rólunk. Nem akartam magam se vak bizalmam miatt neveltségessé válni a kárörvendő világ előtt. Minden odaveszett s ha részleteket óhajt, felhatalmazom, hogy menjen el

Kolosvölgyi Tihamér ügyvéd urhoz. Attól még szomorubb adatokat fog hallani.

A báró ur olyan szomjas szemekkel nézett Blanka szalónja felé, mintha végrehajtó lett volna, a ki még ki akar kaparni valamit.

— Igazán érdekes tragédia, — mondotta azután elég fennhéjázással. Mit fog már most csinálni a szegény Blanka? Vajjon bele fog-e tudni törődni a szegénység nélkülözéseibe, a kit mindig csak jólét vett körül?

— Az öcsém egy-két ezer forintnyi évijáradékkal akart megvigasztalni sürgönyében, de megkértem ügyvédemet, hogy mondjon le minden gyámolításról telefon utján. Lelketlen ember volnék, ha még jobban megkárosítanám. Ugyis súlyos veszteségei vannak miattam. Mert ez a ház, az a villa s minden ingóságunk még nem fődözi minden kárát.

— Hát miből fognak megélni? — kérdezte impertinens nyíltsággal a báró.

— Blanka keresményéből. Blanka holnaptól kezdve megfelelő munkát fog keresni, mert rokonainktól és ismerőseinktől nem fogadunk el könyöradományokat.

— Sajnálom, hogy nem neveltek hivatalnoknak, — mondta száraz kiabrándulással a báró. Most én is értékesíthetném képességeimet. De Keller ur ismeri vagyoni helyzetemet s tudhatja, hogy az én további szándékaim még képzelenebb viszonyok közé sodornák szegény Blankát. Lemondok tehát róla, mert nem

Hir szerint a új román kabinetnek következő tagjai lesznek: Miniszterelnök és külügyminiszter: Sturdza. Belügyminiszter: Fleva. Hadügyminiszter: Pillat tábornok. Pénzügyminiszter: Cantacuzene. Valás- és közoktatásügyi miniszter: Poni. Közmunkaminiszter: Stoicescu. Igazságügyminiszter: Laskar. Földmivelségügyi miniszter: Aurelian.

Országgyűlés.

Budapest, márczius 16.

Miután a t. Ház a múlt héten letárgyalt két törvényjavaslatot harmadik felolvasásban is elfogadta, következett ismét a szőlők regenerálásának javaslata. Erdély Sándor igazságügyminiszter szólott elsőnek és reflektált a balfél egyik kimagasló jogászának, Issekutznak meddő jogi skrupulusaira.

Bolgár Ferencz e javaslat alkalmából a borhamisítás ellen sürgetett érélyesebb eljárást, Szederkényi Nándor pedig márczius idusához méltó tenorban, hangmaszszával és lelkesedéssel harczolt a filloxerák ellen.

A következő szónok Festetics Andor gr. a javaslatot két részre osztotta és az elsőről nem a leghizelgőbben nyilatkozott.

A javaslat második részét azonban helyesli s az ellenzéki támadások ellenében hathatósan védelmezte.

Rövid szünet után Darányi Ignác földmivelségi miniszter szólalt föl és mindenekelőtt egy nobilis kötelességet teljesített. Egy és más reflexzióról szólva igaztalanságnak mondta azt a vádat, a melylyel elődeit illették, a kik állítólag a szőlők regenerálására semmit sem tettek. Nem így van a dolog.

Azután áttért a javaslat érdemére s a kifogásokra, a melyekkel javaslata találkozott. Nagy hatással czáfolta a magánvállalkozás ellen érvényesült ellenvetéseket, általános helyeslés között jegyezve meg, hogy hiszen épen az lett volna a megbocsáthatatlan ballépés, ha az egészséges magánvállalkozást kizárják és bizonynyal, ha mégis megtette volna ezt, az ellenzék épen ezért támadta és támadhatta teljes joggal a reformot. A magánvállalkozás kizárása igazolása lett volna

annak, az amugy is gyakran hallott vádnak, hogy az állam mindenre ráteszi a kezét s a magánvállalkozást elfojtja már csirájában.

A nyújtandó segítség drágulása abszolute érthetetlen. Hát van intézet, amely még csak megközelítő olesósággal is adna szőlőregenerálásra kölcsönt? És mindenekelőtt szerezhető-e kölcsön olyan kedvező feltételek mellett, mint szerezhető e javaslat értelmében? Nincs és épen ezért csak a rosszakarát foghatja e javaslatra, hogy a szőlőgazdákat adósságokba sodorja.

A határozati javaslatokra megjegyzi, hogy az Andreánszkyét, legfőképp elvi szempontból, nem fogadja el, a Szederkényiét pedig, a ki ingyen szőlővesszőt és kamat nélküli kölcsönt kér, azért nem fogadhatja el, mert a magyar állam, sajnos, nem oly gazdag, hogy erejét csak egy gazdasági ágra fordíthatná. A mezőgazdaság súlyos helyzete parancsolóan követeli a támogatást minden ága számára s a ki a sok közül egy ágat preferál a többi fölött, az ugyanabba a hibába esik, mint a ki a mezőgazdaság rosszul feltögtt érdekében izgat más osztályok ellen. Nem osztály-ellentétek szítására, de a legkülönbözőbb osztályok vállvetett munkájára van szükség, hogy a mezőgazdaságot lábra állítsuk, valamint hogy ezélt csak akkor érhetünk el, ha a mezőgazdaság különféle ágai között igazságosan osztjuk meg a támogatásunkat.

A beszéd hatása egyszerűen inponáló volt. Tapsolták, éljenzték érte Darányit és pedig pártkülömbőség nélkül, a mi az ő öntudatos, hasznos politikájának megérdemelt honorálása és a mi másrészt a lehető legjellemzőbb felelet a vitában elhangzott ellenzéki jeremiádokra.

Darányi után még csak Szinay Gyula szólott.

Márczius 15.

A depr. kereskedelmi akadémia

önképzőköre is nagy ünnepélyességgel ülte meg 1848. márczius 15-ének évfordulóját. Vasárnap délelőtt 9 órakor az akadémia dísztermében díszülést rendezett, hol Zádor Lajos elnökkel élükön a keres-

kedő társulat számos tagja Eötvös Károly Lajos kir. tanfelügyelő, az akadémia tanárkara teljes számban és diszes, nagy hölgyközönség is megjelentek. Az ünnepélyt az ifjusági dalárda nyitotta meg, Szoyka Gyula tanár vezetésében énekelték Erkel F. Hymnusát. Rátvay Zoltán III. éves növendék tartotta meg ezután hazafias szellemű tartalmas elnöki megnyitóját. Majd az ifjusági zenekar adott elő Mácsai Sándor ének- és zenetanár vezetésében egy részletet a *Bánk-bán* operából. Petőfi *Nemzeti dal*-át nagy hévvel szavalta Rátvay Zoltán, mire az ifj. dalárda szintén a *Nemzeti dal* énekelte Boldis J. szerint. Mezey József III. éves növendék *Márcziusi eszmék* című lelkes hangú magvas dolgozatát olvasta fel, erre ismét az ifj. dalárda énekelt, előadván Huber K.-tól a *Nemzeti zászló*-t, Szoyka tanár vezetése mellett; az éneket *Lichstenstein* Izsó III. é. növ. kísérte zongorán. Gyovay Imre III. é. növendék Széll S. *Márczius idusa* című költeményét szavalta nagy hatással. Az ünnepélyt az ifj. zenekar zárta be a *Rákóczi-induló* előadásával Mácsai tanár dirigálása mellett. Dr. Szántó Sámuel tanár tartott ekkor az ifjusághoz hazafias buzdító beszédet a hazaszeretetről, szabadságról, mire a jelen voltak az ifjuság által hangoztatott Kosuth-nóták mellett eloszlottak.

A vidéken.

— Saját tudósítóinktól.

H.-Szoboszló, márcz. 16.

Szokatlan fényvel ünnepelte meg Hajdu-Szoboszló város közönsége ma márczius tizenötödikét. Reggel mindkét templomban istentisztelet tartatott. A róm. kath. templomban Kalocsay Gnsztáv, az ev. ref. templomban pedig Zsigmond Sándor esperes tartottak ünnepi szónoklatokat. A Zsigmond Sándor elragadó szónoklata, melynek alapgondolata az volt, hogy már Jézus Krisztus is hirdette a szabadságot, egyenlőséget és testvériséget, oly nagy hatást tett a zsufolásig megtelt templom hallgatóira, hogy ha nem a templom falai között van a közönség, bizonyosan a népszerű papot vállaira veszi.

Istentisztelet után a városház előtt

akarom boldogtalanná tenni, ha már szerencsétlen.

Keller szomorúan válaszolta:

— Erre el kellett készülnünk. De a jó Isten még segíthet Blanka boldogságán. Istentélet előtt állunk. Minket nem hagyhat el a jó Isten.

— A jó Isten? — kérdezte Regéczy gunyosan, — Hát hisz maga még mindig a jó Istenben? A frázisok frázisában?

Keller fölemelkedett. Mélyen megsértődve felelte:

— Hiszek. Es épen azért kérem, ne bántsa ezt az utolsó hitünket és bizodal-munkat legnehezebb óráinkban. Isten önnel!

Regéczy maga sem tudta, hogyan tűnt el a néhai palotából. De a mint az aszfaltra ért, olyan dühösen vágott a lovai közé ostorával, mintha ki akarna hajtatni a világból.

Ki akartam törni Blanka szalónjából, hogy szerencsétlen öreg barátomat néhány jó gondolatammal megvigasztaljam, de Keller az ebédlőterem felé fordulva így szólt:

— Drégelyi ur — mondá — most már magán van a sor.

A fiatal ember belépett.

— Azt akartam, hogy rejtett fültanuja legyen mindannak, a mi történt. Hiszen ön is Blankám kezére pályázott. A váratlan katasztrófa azonban nem követelheti, hogy ön is áldozatul essék. Mindenről értesülve van. Legyen ereje és nyilatkozók.

Drégelyi Loránd nagyon nyugodtan és nagyon röviden beszélt.

— Blankát sokkal jobban szeretem ma, szerencsétlenségében, mint tegnap, gazdagságában. De azt nem fogom megengedni, hogy maga keresse a kenyerét. Nekem nagyon szegény jó édesanyámat is fenn kell tartanom; de még szorgalmasabb leszek, mint eddig s bizom az Isten segítségével, nem félek a megpróbáltatástól, bizom az Istenben.

Keller hangja remegett a megindulástól.

— Tehát velünk akar bukni?

— Önökkel akarok boldogulni. Most már annál jobban szeretem Blankát, mert inkább hozzám való. Szegények és egyformák vagyunk. De azért ne essünk kétségbe. Nem mertem szóval megkérni kedves lánya kezét. Tudtam, hogy Regéczy báró megkéreti. Epen azért siettem levelem megírásával s boldog voltam, mikor meghívó levelére küszöbét átléphettem. Nos, uram, most már megkérem szóval is Blanka kezét.

— Beszél már vele?

— Beszéltem. Blanka is úgy akarja.

— Akkor az én akaratom is...

Keller hangja elárulta, hogy könyek vannak a szemében.

Drégelyi Loránd érezte, hogy jobb lesz neki távoznia. Az öreg ur kimerülve rogyott egy nagy karosszékbe, mikor a szobába lépett.

— Ráismertél a kavicsjellemre s a

gyémánt karakterre? — kérdezte megindultan, — ráismertél az Istenitélet után?

— Rá. De nem ismerem rád, hogy szerencsétlenségedről csak ilyen formában értesítettél. Ezt a megrendítő meglepetést valóban nem vártam és nem érdemeltem tőled.

Keller barátom egészen megfiatalodva ölelt meg.

— Hála Istennek, hogy sohasem volt dolgom Löwingerrel. Az egész mese, Blankám ötlete. De ugy adtam elő, mintha valóban átéltem volna. Hiszen ettől a szívpróbától, ettől az Istenitélettől függött minden vagyonomnál drágább kincsem, Blankám boldogsága. Már most menjünk át hozzátok s mondj el mindent neki. Nagyon fog már várni reánk.

Könyes szemmel mosolyogtam az öregre, a kinek sugárzott lelke az örömtől, a diadaltól.

De nem folytatom tovább. Nézze csak barátom, épen itt jön Kellerék fogata. Lássá, a kísértet már nem üldözi. Hanem a kocsiban ül velük a fiatalember, a ki megállotta az Istenitéletet, a szívpróbát. Most mutatják be először a világnak Blanka boldog vőlegényét. Az egész Stefánia-uton nem beszélnek most egyébről, mint az Istenitéletről. Nem követtem el tehát semmi vétket, hogy hűségesen elmondtam magának. Senkise beszélhetne volna el hivedben és boldogabban.

Kőrösi László.

gyült össze mintegy öt-hat ezer főnyi közönség. Itt *Elekes* Sándor szavalta a Talpra magyart, *Szécsy* Miklós tanár szép ünnepi beszédet mondott, mit a közönség lelkesen megélt, *Feltóthy* László tanár szavalt. Bezárta az ünnepélyt *Szabó* Antal hittanhallgató gyűjtő szavalata. Közbenközben a dalegylet adott elő hazafias dalokat.

A tüzoltó-egylet zenekara is közreműködött, ez alkalommal először próbálkozván magát *Szoboszlón* bemutatni. Este hat óraker a függetlenségi-körben 180 teritékű bankett volt. A nap jelentőségét itt *Hetey* Ignác körelnök szépen átmondott beszédben méltatta. Beszédjének ama része tetszett különösen, a mikor az ezer évét ünneplő magyar hazáról megemlékezve azt mondotta: „Legyünk egyek a szabadságérzetben, legyünk egyek az egyenlőségben s legyünk egyek a testvériségben, hogy ez a szép haza még egy másik ezerévet is elérhessen!” *Kovács* Gyula polgármester a függetlenségi-kör tisztviselőire emelte poharát, *Szivós* Béla budapesti író s szerkesztő a magyar nép jólétére emelte poharát. *Fehér* Gábor, *Szivós* Géza s még számosan tartottak ezután sikerült toasztokat. *Szivós* Béla ez alkalomból kifolyólag *Boesky* István fejedelemnek egy igen értékes és korhű arcképét ajándékozta a függetlenségi-körnek.

Hadház, márczius 16.

Hazánk politikai újjászületésének nagy emléknappját márczius 15-ét Hadházon igen szépen ünnepelte meg a lakosság.

Kora reggel mozsárgyu lövések ébresztették fel a lakosságot.

A pártszínezet nélküli kaszinó, a gazdálkodók-köre, a polgári olvasó-kör a délelőtti isteni-tiszteleten testületileg vettek részt. A jelenlevők élénk figyelemmel hallgatták szeretett lelkészünk *Szabó* Lajos által tartott alkalmi predikációt.

Délután 4 óraker a városháza előtti téren a helybeli dalegylet szép ünnepélyt rendezett a következő programmal:

1. „Talpra magyar“, előadta a dalegylet.
2. Emlékbeszéd, melyet igen nagy hatással adott elő szónoki tehetségéről ösmeretes *Simon* Károly.
3. „A haza“, előadta a dalegylet.
4. Alkalmi szavaltat, előadta *Futó* Endre 15-ös éves theológus.
5. „Öseink emléke“, előadta a dalegylet.

Az ünnepélyen mintegy 2000 ember vett részt. Viharos éljenzéssel fogadták az öreg 48-as honvédeket.

Este pedig befejezésül népes bankett volt. Nem mulaszthatom el, hogy a dalárda vezetőinek odaadó buzgó és sikeres működéséért elismerésemet ki ne fejezzem, mert igazán elmondható, hogy az iparosokból és gazdálkodókból álló dalegylet kitünően tud bármely darabot előadni.

Folyó hó 16-án *Sipulusz* (Rákosi Viktor) H.-Nánásról hozzánk érkezett, kinek tiszteletére a polgárság bankettet rendeztetett. *Sipulusz* fogadtatása igen szívélyes volt.

Derecske, márczius 16.

Derecskén vasárnap délután az isteni tiszteletek bevégeztével nagy csoportokban, zászlók alatt hullámzott a nagyközönség a község házához, a hol az ünnepély 4 óraker vette kezdetét a következő műsorral:

1. Megnyitó beszéd, tartotta — lelkesen és ügyesen előadva — *Zákány* Lajos előkelő polgár s a függetlenségi-párt elnöke.
2. „Talpra magyar“, énekelt a dalárda.
3. A nagy nemzeti ünnepnek jól sikerült méltatása dr. *Buday* József ügyvéd által.
4. „Apotheosis“, előadta a dalárda.
5. 1848. márcz. 15. című költemény, sza-

valta *Bencze* Péter, nagy hatást és lelkesedést aratván vele.

6. „Szabadságdal“, énekelt a dalegylet.

Az ünnepély után az ünneplő közönség zeneszó mellett és nemzeti lobogók alatt végigvonult a község főutcáján.

Este 8 óraker száz teritékű közvacsora volt a község háza nagytermében. — Ezt megelőzőleg azonban a polgárság egy része fáklyás-zenevel tisztelte meg *Uray* Gyula tanítót s *Szilágyi* Gábor polgár tolmácsolta a polgárság jó kívánatait.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 óraker csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8-12 és d. u. 2-5 óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattár a feleknek felvilágosításokat át hétköznapokon d. e. 9-11, d. u. 3-4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10-11 óra közt.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél. Vasárnap d. e. 10-12-ig. Többi napokon d. e. 10-12-ig. d. u. 3-6-ig.

A m. kir. törvényeséknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 óraker, ünnepnapokon d. e. 11 óraker.

A debreczeni kir. járásbíróóság szóbeli kéréseket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Offhon“-a. Keresk. akadémia palotájában.

Famunkatartás. A kézügyesítő egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. 2-4 óráig. Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban, nyitva an hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3-6-ig.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában. Nyitva minden szerdán és szomban d. e. 11-12 óráig.

— Egyetem és új főgimnázium. A jog- és pénzügyi bizottság tagjai *Lengyel* Imre meghívására tegnap délután bizalmas jellegű értekezletet tartottak két olyan nagy fontosságú ügyben, a melyek felett a legközelebbi jövőben véleményt kell mondania a jog- és pénzügyi bizottságnak.

— Ritkán láttuk még ilyen teljes számmal együtt a bizottság tagjait. Jelen voltak: *Lengyel* Imre, aki a tanácskozásokat vezette, dr. *Kola* János orsz. képviselő, *Nemes* Kálmán, id. *Csanak* József, *Komlóssy* Arthur, *Márk* Endre, *Komlóssy* Dezső, *Szabó* Kálmán kamarai elnök, *Szilágyi* Károly, *Bakonyi* Samu, dr. *Kemény* Mór, dr. *Balkányi* Miklós, dr. *Kovács* József, *Kovács* Gábor, *Nagy* Ferencz, *Ábrahám* László főügyész, *Vértessy* István főjegyző, *Hajdu* Gyula, *Vecsey* Imre tanácsnokok, *Szabó* József főszámvevő, *Varga* Károly jegyző. Legelőször a helybeli róm. kath. egyházközségi bizottmány kérvényét beszélték meg a főgimnáziumra kért 100,000 frt segélyt illetőleg. *Szilágyi* Károly, *Komlóssy* Arthur, *Szabó* József, dr. *Bakonyi* Samu, dr. *Kola* János, *Szabó* Kálmán, dr. *Balkányi* Miklós, *Nemes* Kálmán, *Márk* Endre pártoló felszólalásai után kimondotta az értekezlet, hogy az egyházközség kérelmét főképen és első-sorban azon indokból, mert Debreczenben szükség van még egy teljes középiskolára,

elvileg támogatni fogja, kikötni kívánja ám dr. *Bakonyi* Samu indítványa értelmében, hogy a főgimnázium igazgatásában a városnak megfelelő befolyás biztosítottassék és a tandíjak felekezeti különbség nélkül egyformán állapítottassanak meg minden tanulóra nézve. A segély részint készpénzben, esetleg több évre beosztva, részint építési anyagokban fog adatni. Az összegre nézve a jog- és pénzügyi bizottság ülésében fognak véleményt mondani. Komoly, ünnepélyes hangulatban kezdtek bizalmas vitát ezután *Szabó* József főszámvevő ismeretes indítványa felett, a mely két millió forint alapítványt kér a debreczeni főiskolának egyetemmé fejlesztésére az ezredév örökre maradandó emlékekül. Felszólaltak az indítványozón kívül *Szilágyi* Károly, *Csanak* József, *Márk* Endre, dr. *Kola* János, a betegágyból csak most kikelt dr. *Bakonyi* Samu, akinek a fölséges eszme iránt érzett lelkesültségtől áthatott remek beszéde mély hatást gyakorolt az értekezlet minden tagjára, — *Zádor* Lajos, *Lengyel* Imre, *Balkányi* Miklós, *Vértessy* István, *Komlóssy* Arthur és *Dezső* (akik mindketten a legbuzgóbb szószólói voltak az egyetem ügyének) *Ábrahám* László, *Nemes* Kálmán. — Lehetőleg minden oldalról megvilágítani igyekeztek az országszerte hazafias örömmel üdvözölt indítványt. Este 1/2 7 óraker végre az elnök kinyilatkozathatta, hogy:

1. az értekezlet a debreczeni egyetem felállítását egyhangulag pártolja;
2. egyhangulag támogatja azon indítványt, hogy az egyetem felállítására millenniumi emlékül két millió frt alapítványt tegyen a város;
3. a kivétel, a finanszírozás módozatának kidolgozására és egyéb részletek teljes világitásba helyezése végett javasolja, hogy a jog- és pénzügyi bizottság küldöttséget alakítson, amelynek tagjai legyenek: *Komlóssy* Arthur, *Márk* Endre, *Zádor* Lajos, *Szilágyi* Károly, dr. *Bakonyi* Samu, *Szabó* József és *Ábrahám* László.

— A Csokonai-kör ülése. A Csokonai-kör pénteken, márczius hó 20-dikán délután 5 óraker tartja legközelebbi ülését a kollégium dísztermében. Az érdekesnek ígérkező felolvasó ülés tárgysorozata a következő: Irodalmi divatok, értekezés dr. *Gulyás* Istvántól. Humoros költemények dr. *Benedek* Jánostól. A nőnevelés egészségügyi, tekintettel munkakörére, orvosi értekezés dr. *Varga* Emiltől. *Bozaryék* Madonnája, elbeszélés írta és felolvassa *Szűts* Jenő. A következő ülés 1896. április hó 10-én lesz, a mikor is *K. Kiss* József a Röntgen-féle sugárakról fog mutatóványos előadást, *Bodosi* Pál pedig felolvasást tartani. Az érdekes ülésre felhívjuk a művelt közönség figyelmét.

— Zónamészárszék. A debreczeni zónamészárszék létesítésügyében február 8-án a városháza nagy tanácstermében tartott értekezlet szűkebb bizo tsagot küldött ki a leg-sürgősebb ügyek elintézésére. Ez a bizottság tegnap *Varga* Károly városi aljegyző elnökléte alatt ülést tartott a városházán, a melyen a zónamészárszék ellátására hivatott mészáros szerződöttese ügyében a pályázati feltételeket állapította meg. A pályázat érdekes feltételei a következők: 1.) A zónamészárszék helyiségének a központon kell lenni. A központ megítélésére az elnökség hivatott. 2.) A zónamészárszék helyiségének, a melyet a vállalkozó mészáros tart fenn, tágasnak, a közegészségügy és a modern követelményeknek

megfelelőknek kell lenni. 3.) Vállalkozó csakis hizott marhát vághat s a hátulját, vagyis az ugynevezett szinhuust kilónként legfeljebb 46, az el-je hust a tagok számára 40 krajczárért tartozik adni. Szabadságában áll a mézárósnak a szinhuust osztályozni s annak árát minőség szerint, mindenesetre azonban ezen árakon belül szabályozni. 4.) Vállalkozó költségére az elnökség fogja az aláírt tagokat a mézárószék helyiségéről, husáráról s egyéb körülményekről körlevélben értesíteni. 5.) Naponként délelőtti tíz óráig csakis a szövetkezet tagjai szolgálhatók ki. Ismertető jelül azon szám szolgál, a mely alatt az aláíró a szövetkezet törzskönyvébe beiktattatott. Vállalkozó különben köteles a zónamészárszék huskimérés végeztélután 4 órától fél hétig is nyitva tartani. 6.) Vállalkozó s a zónamészárszék állandó vevő jogainak védelmére kölcsönös szerződés kötött. 7.) Ajánlattevő kimérő helyiségét már ajánlatában megnevezni köteles. 8.) Fentartja az elnökség magának azt a jogot, hogy az ajánlattevők közül szabadon választasson. 9.) Vállalkozó köteles a zónamészárszékét április 15., legkésőbb május elsőjére megnyitni. 10.) A zónamészárszék szövetkezet egyelőre 200—250 család naponkénti husszükségletének vállalkozóktól való beszerzését helyezi kilátásba, havi 6—7000 kilogramnyi mennyiségben. 11.) A pályázati határidő lejárt: folyó évi márczius hó 31-ike, amely napig a pályázati zárt ajánlatok Varga Károly elnökhöz (városi aljegyző) beadandók. Miután a kiküldött bizottság a pályázati feltevételeket a fentebb közölt pontokban megállapította, az ülés véget ért.

— **Bőjti istentisztelet.** Az ágost. hitv. ev. templomban szerdán d. u. 3 órakor bőjti istentisztelet tartatik.

— **Éled az erdő.** Mintha nagybeteg lett volna az erdő, bágyadt, szomorú képpel néz a világba, lombtalan, száraz karjait halk sohaj-tással dörzsöli össze. A tél erősen megviselte; a szenvedés sötét, mély vonásokat hagyott arcán. Csöndes borongással néz a jövevényre, ki a nedves avaron sétára szánja magát s vedlett ágait feléje nyujtva, mintha mondaná: köszönöm, hogy meglátogatsz, de még mindig nagyon beteg vagyok; nézd, a czudar tél mit művelt velem! Bizony nehéz idők jártak rá; egész testében meggémberegett, csak a szive táján maradt egy kis élet, egy kis mozgás, a fürdő-ház körül. A kis vonat naponként szállított ki ugyan néhány fürdőzőt a kastélyszerű házhoz, de fürdés után és az örök erdő-lakos, Mariska pénztárnok-nőnek a meghülés iránti barátságos intelmei közben gyorsan sietett a zordon tájékról emberektől népelesebb helyekre. — Megesett még néha napján, vasárnap délutánoként, hogy a *kur-szalon* bolthajtásos termében vig. társaság gyülekezett, hogy a nagyvilág zaján kívül lopva áldozzék Bacchusnak. Márczius 1-től *Lendlbauer* Kálmán, a *Korona* volt jónevű vendéglőse várja ott künn kitűnő vendégszeretettel és jó kiszolgálással az erdőlátogatókat. A tavasz lehelletét már megérezte az erdő; a barna földön itt-ott halvány zöld árnyalat látszik — a sarjadó fű. Maholnap kiüti fejét az egyhaju földike is, ami azt jelenti, hogy itt a tavasz s vidám, egészséges helyül nyílik az erdő.

— **Tíz- és öt krajczárosok a magánforgalomban.** A régi piczulák, a hatosok, vagyis hivatalos kifejezéssel élve, a tíz krajczáros váltópénzek az utóbbi időben minden hitelüket elveszítették. — Számos boltban, koresmában, kofasátorban ingyen sem akarják fizeteskép elfogadni. Holott még nyolcz hónapig csakugy járnak, mint a huszfilléresek. Ugyanezzel vigasztalhatjuk meg azokat, akik a régi 5 krajczáros váltópénzeket nem tudtak mostanában tudni. Erre vonatkozólag a városi tanács a következőkről értesíti a városi közönséget: „Ertesíttetnek a város lakosai, hogy az ausztriai értékű 10 és 5 kros ezüst

váltópénzek a magánforgalomban fizetesképen csak 1896. évi december hó 31-ig, az állami pénztárak és hivataloknál pedig csak 1898. december hó 31-ig fogadtatnak el fizetesképen, ez időn túl pedig sem fizetesképen, sem anyagi értékük megtérítése mellett el nem fogadtatnak. — Debreczen, 1896. márczius hó 9-én. A Városi Tanács.”

— **A királyi pár elutazása Cap-Martinhől.** Ő felségeik déli fél 3 órakor magukhoz hívták Ulrich asszonyt, akinek köszönetüket fejezték ki az irántuk itt tartózkodásuk ideje alatt tanúsított gondoskodásért. Az uralkodó pár háromnegyed 1 órakor hagyta el a szállót. Ő felségeik a kertben Eugénia császárnéval találkoztak, akivel 10 perczig beszélgettek. Az uralkodó pár 1 óra 20 perczkor érkezett a mentonei pályaudvarra. Ő felsége a király a prefektust felkérte, hogy a kormánynak fejezze ki köszönetét az iránta tanúsított figyelemért. — El vagyok ragadtatva — mondá az uralkodó — cap-martini tartózkodásomtól és remélem, hogy a jövő évben ismét ide fogok jönni. Erre lovag Claudy udvari tanácsos, az udvari vonat vezetője jelentette ő felségének, hogy az utazásra minden készen van. Ő felsége megölelte a királynét és Trani grófnét, kezét nyujtott Sztáray grófnőnek, Schmidt kisasszonynak, Paoli prefektusnak és Bangillott parancsnoknak, azután a királynét ismét megölelte és a szalonkocsiba szállott. Az udvari különvonat 1 óra 35 perczkor hagyta el a pályaudvart. Ő felsége kíséretében vannak gróf Paar főhadsegéd és gróf Wolkenstein főkonyhamester. A királynét, amidőn a pályaudvart elhagyta, nagyszámu közönség szívélyes ovációban részesítette. A királyné hat óra felé a Miramare-yachtra ment, amelyen Cannesbe utazik, ahol holnap estig marad. A királyné Cannesból Nápolyba és Korfuba fog menni. A királyné Paoli prefektusnak értékes gyémántmelltűt, a prefektus nejének egy nyaktűt, Ulrich igazgatónak egy igen értékes gyűrűt és Lassam aligazgatónak pompás melltűt ajándékozott. Ő felségeik a szálló alkalmazottjainak értékes ajándékokat adtak és a cselédség részére 6000 frankot utalványoztak.

— **A debreczeni jótékony nőegylet** márczius hó 22-én d. u. 3 órakor az árva-ház gyűléstermében évi rendes közgyűlést tartja. Tárgyak lesznek: 1. Elnöki jelentés az elmúlt évről. 2. Pénztári jelentés. 3. Számvizsgáló-bizottsági jelentés. 4. Folyó ügyek, indítványok. Veresné-Szathmáry Teréz, nőegyleti elnök.

— **A veres-kereszt egylet** Hajdumegyeyi és Debreczen városi fiókjai részére Gordon Károly hangversenye 20—20, összesen 40 frtot jövedelmezett. Az egylet nevében mély köszönetet nyilvánítok Galyasi Paula urhölgynek, Forrai Andor urnak és Friedman József zenedei tanár urnak azon szives közreműködésükért, mellyel az est művészi színvonalát emelni méltóztatnak; a Zenede igazgatóságának pedig a terem jutányos feltételek melletti átengedéséért. Fenyéri Zádor Lajos veres-kereszt egyleti pénztárnok.

— **A harcászati lövőtér** kijelölése felett a város és katonaság képviselői Simonffy Imre polgármester és Pókay altábornagy vezetése alatt ma délelőtt folytatták a tegnap félbeszakadt tanácskozást. A bizottság, miután a katonai megbízottak nem voltak hajlandók a város által javaslatba hozott Hortobágyi pusztát a nagy távolságu lövőtér helyéül elfogadni, — a pallag pusztai lövőtér fentartása mellett foglalt állást, amelynek irányát azonban megváltoztatják és a Mannlich-erfegyver hordképességéhez képest meghosszabbítják. A tárgyalási jegyzőkönyvet ma délben fogalmazták meg.

— **A nagyerdei gőzfürdő.** Tisztelettel tudatjuk a nagyérdemű közönséggel, hogy

a város tulajdonát tevő nagyerdei fürdő f. hó 19-től 21-ig bezárólag kazánvizsgálat miatt zárva lesz. — Városi számvéde-hivatal.

Törvényszék.

* **Csalás pénzes-levéllel.** A debreczeni kir. törvényszék érdekes ügyben hozott ítéletet tegnap. Kovács Bálint h.-vámospéresi lakos, sertéskereskedő, ugyanis 1895. április 3-án az ottani postahivatalnál egy 80 frttal terheltnek jelzett pénzes-levelet adott fel Kóbányára. Mikor a levelet rendeltetése helyén felbontották, abban csak két darab papiroost találtak. A vizsgálat során kiderült, hogy a ravasz Kovács a pénzes levelet, melybe lakásán két tanu előtt betette a 80 frtot s lepecsételte, míg az ugyanazon udvarban lévő postára vitte, utközben egy másik, belső zsebében lévő ugyanolyan formán ellátott — de pénz nélküli — levéllel kicserélte. Később elküldte ugyan a 80 frtot, mikor érezte, hogy büzlük Dániában, de ezzel már nem tehetette jóvá bűnét. A bíróság a következőleg alakult: elnök: Hoffmann József, bírák: dr. Szeőke István és Konrád Sámuel, jegyző: Öreg Béla. A vádlottat dr. Nagy Gábor h.-nánási ügyvéd védte, a vádhatóságot dr. Simonffy Béla kir. alügyész képviselte. Az ügyes csalásért 6 havi börtönt kapott. Ugy az elítélt, mint az ügyész fellebbeztek.

* **Megverte az anyját.** Ugyanesek a fentebbi bíróság ítélte el *Porkoláb* Sándor rovott előéletű, 32 éves h.-nánási lakost, ki a múlt év szept. 11-én az ujkerti szőlőskertjében édes anyját azért verte el kegyetlenül, mert az nehegy almát az ő fája alól felszedett. Özv. Porkoláb Józsefné 1894-ben osztotta el kertségét fia és leánya között s minthogy a 2 szőlőbirtok egymás mellett volt, az öreg véletlenül a fiu és nem a leánya almafája alól szedett néhány almát. Az állatias indulatu, lelketlen fiu erre az öreg édes anyját úgy szurta mellbe egy karóval, aztán ütötte fejbe, hogy az hosszabb ideig betegeskedett. Az emberiségéből kivetkőzött fiut gaztettéért dr. Simonffy Béla nagyhatásu vádbeszéde után 4 havi fogházra és 10 frt pénzbüntetésre ítéltek. Felebbeztek.

Táviratok.

— A Debreczeni Ellenör saját tudósítójától. —

A t. Házból.

Budapest, márczius 17. A képviselőházban ma délelőtt *Eötvös* Károly, *Herman* Ottó és *Molnár* Józsiás taglalták a szőlő rekonstruálási javaslatot.

A gyilkos pöre.

Budapest, márczius 17. A budapesti kir. törvényszéken ma kezdték tárgyalni a Haas és Deutschezég egyik társa, *Deutsch* Lajos meggyilkoltatásának pörét. A tárgyalási terem zsufolásig telt a kíváncsi közönséggel. Az akkortájban nagy szenzációt keltett gyilkosság tettese *Chászár* Imre rokon-szenves alak; jó modorral hajolt meg a törvényszék előtt s nyugodtan felelt a hozzáintézettkérdésekre. A tárgyalás folyamán határozottan keményen beszélt; meglátszik rajta, hogy katona volt. Az eset felett sajnálkozását fejezte ki; izgatott, elkeseredett állapotában alig tudta, mit cselekszik. Azt, hogy szándékában lett volna a gyilkosság — tagadja. Öcsupán meg akarta ijeszteni Deutchot, mert az őt szemtelennek mondta. A tanuk szerint Chászár a lövés után mondotta volna azt, hogy: Igy boszulja meg magát a magyar ember egy szemtelen zsidón. A tanuk állítják, miszerint Chászár azonnal fenyegető hangot használt; egyéb ősmert dolgokra vonatkozólag is megerősítő vallomást tesznek.

Közönség köréből.*)

I.

Egy kis korrekció.

A debreczeni ős collegium hazafias tanárkara mint az előző években, úgy ez évben is önmagához méltó ünnepélyt rendezett illustris közönség jelenlétében a szabadság nagy napjának emlékére.

Az ünnepély amilyen méltó volt rendezőihez, a „Debreczen” című lap arról szóló kritikája épen olyan méltó volt a „Debreczen” multjához és igen tisztelt f. szerkesztőjéhez. A nevezett t. lap referációjában egy pontban ezeket mondja: „Nagy. dr. Erdős József theol. tanár ur magas szárnyalású, mély buzgóságból fakadó gyönyörű alkalmi imát mondott s gazdagon kárpótolta bennünket azokért a kinszenvedésekért, amiket más alkalommal a hivatalos orator részéről kénytelenek voltunk elszünetelni.”

Nagy. Csiky Lajos szeretett tanárunk — mert ő a hivatalos orator — iránt mélyen érzett tiszteletünk és nagyra becsülésünk nem engedik, hogy mi az ő tanítványai tendentiosus, roszakaratu malitiára egy pár megjegyzést ne tegyünk.

Hogy Nagy. dr. Erdős József ur csakugyan az érdemes szerkesztő ur által érdeme szerint körülírt imádságot mondott; mindenki elősmerné úgy is, ha ilyennek nem declarálná a dr. Nagy Zsigmond ur lapja, de hogy a Nagy. Csiky Lajos ur hasonneműi funkciói csak „kinszenvedések”-et okoznak: azt csak a tek. szerkesztő urhoz hasonló romlott izlésű emberek állíthatják. Nagyon csodálkozunk, hogy annak idejében csak ennyire tanította meg dr. Nagy Zsigmond urat a gyakorlati theologia tanára arra, hogy az istennel való beszélgetés, tehát az imádkozás semmi esetre sem okozhat kinszenvedést, annyival kevésbé a Nagy. Csiky Lajos ur imádkozása, mely bennünket, kik őt leggyakrabban, mindennap halljuk: mindig fölvisz lélekben az Ur elébe. Hiszen kinszenvedésről nem panaszkodnak még a debreczeni hívek sem, pedig néha-néha szerencsések a t. szerkesztő urat is egyik-másik templomban imádkozni s predikálni hallani, hát akkor hogy éreznének kinszenvedést a Nt. Csiky ur hallgatói, annak a Csiky Lajosnak hallgatói, ki minden tekintetben felette áll Nagy Zsigmond urnak, főleg pedig finomság tekintetben. — Tanuságot teszünk erről mi, az ő hallgatói, kik erre legilletékesebbek vagyunk, de kérdezzék meg bárki is a dr. Nagy Zsigmond ur tanítványát, mit szólnak az ő finomságáról. Ambár, hogy messze ne menjünk, köztünk theologusok közt is vannak olyanok, a kik egykor, mint tanítványai élvezték azokat a „kinszenvedéseket”, melyeket jó izlésűeknek a Nagy Zsigmond ur vastag izléstelen gorombaságai okoztak.

Tanuságot tesz erről amaz idézett passusa tegnapi referációjának is, melyek második része: gorombasága roszakarata mellett valótlanosság is.

Bizony nagy. Erdős József ur, ez igazán Krisztusi lelkű s hozzá finom izlésű érdemes férfiú sem fog örülni a Nagy Zsigmond ur excellens dicséretének, ha utána mindjárt szeretett collegiájának befekettése következik, sőt bizonyára megvetéssel utasítja vissza azt.

Bizony szomorú dolog, hogy ilyen kezekre van bízva az ifjuság lelkének ápolása, oly kezekre, a melyek megméltelyezik izlését, jellemét. Hát kívánja dr. Nagy Zsigmond tanár ur, hogy az ő tanítványai becsüléssel, tisztelettel viseltessenek iránta, ha azt látják hogy tanáruk saját collegiáját sem becsüli meg? S ennek a midrága „alma mater”-unknek ügyei is azt hiszi a

*) E rovatban közöltékért nem vállal felelőséget a szerk.

tanár ur, hogy így fognak előbbre menni . . . ?

Nagy. Csiky Lajos ur, kedves tanárunk, nem szorult ugyan a mosdatásra, mert a dr. Nagy Zsigmond ur kritikája no ugyan nem görbithetik meg az ő haza szálát, de nekünk, tanítványainak eme szívünk diktálta correctiója a Nagy Zsigmond ur lapja kritikájának — legalább a nagyközönséget egy érdemes férfiú félreismérésétől hiszszük megmenteni.

Dr. Nagy Zsigmond ur pedig — azt ajánljuk — lépjen vissza a kritikus szereptől, nem neki van az creálva (színházi kritikái is e mellett szólnak) s ne bírálgasson olyan egyéneket, kik ő felette magasan állanak.

Si tacuisses . . .

A theol. akadémia hallgatói.

II.

Helyreigazítás.

A „Debreczen” tegnapi számában valaki „Márczius Idusa” cím alatt a főiskola hivatalos ünnepéről referálván, ezeket írta: „Az ünnepélyt a főiskolai énekkar egy már czerszer hallott, nem is alkalmi, nem is valami szép dallal nyitotta meg . . . stb.”

Hogy a főiskola hivatalos ünnepéről szóló eme cikk, kinek a keze nyomát viseli: stylusa után körülbelül tisztában vagyok vele. Ilyen hangon csak egy ember szokott írni. Soraimnak ez alkalommal nem lehet más czéljok, mint az igazságot felmutatni. Irhat valaki akár milyen gorombán, míg igazságot ír. Végre is az ember nem vetkezheti le egyéniségét. De a főiskolai énekkart jellemző ama pár sor soha sem jöhetett volna igaztalanabbul, mint épen most.

Ezerszer nem hallotta sem a referens, sem más emberfia azt a darabot az énekkartól már csak azért is, mert énekkarunk azt a Nagy József, Vecsey ünnepélyen 10 nappal ezelőtt adta elő először. Direkt arra az alkalomra tanultuk. Ha ott volt a referens, hallotta már egyszer, ha nem volt ott, nem hallotta egyszer sem.

Hogy mért nem volt alkalmi a darab, nem fejt ki a referens. Ugy látszik, ezt a jelzőt vallásos érzeke sugta neki. Az ünnepély Isten tiszteletével kezdődött, a nt. dr. Erdős József ur imádsága előtt adta elő énekkarunk ezt a templomi darabot (Becker V. „Kápolnája.” Szerzője méltatását lásd a Zsaskovszky-féle „Harmóniában”), mely tehát ebben a tekintetben egészen alkalmi volt; a szorosban márczius 15-re tartozó darabok az imádság után következtek.

Ezt a nem valami szép darabot pedig énekkarunk az imádkozó Nt. ur óhajására adta elő, kinek a márcz. 5-én tartott ünnepélyen ez igen megtetszett, az ott jelen volt művelt közönség is szívesen megtapsolta. De hát nem kívánhatjuk a referenstől, hogy még a templomi darabok iránt is legyen érzeke — talán a harangöntéshez több hajlammal birna?

Egy énekkari tag.

Kedves párbaj.

— Megtörtént. —

Mulatságos párbajhistória ez, mely egy messzebb fekvő nagy városban történt a minap s a könyve csordult a mulatságtól annak, aki látta és aki tudott róla. Sok mindeféle párbaj volt már ezen a lovagias világon: véres, halálos, ártatlan, szomorú, komikus stb., ehez fogható azonban egy se, ez egyszerűen — kedves párbaj volt.

Az ellenségek — jóbarátok voltak. Valamin mérgesen összekaptak és összeszidták egymást. Egy színész-művész és egy fiatal művész-barát a dzsenteri sorból.

Lobbanékony lelkek lévén, nagyon alapo-

san összeveszték. Ugy, hogy vért kívánt a dolog.

— Vért, vért! — kiáltott a kifogástalan gentleman.

A művész egy Bligni herceg ridegségével nyugodott bele — a pisztoly-párbajba.

— Hát haljon meg egyikünk — szölt zordonan és már látta a művészet templomain lobogni a fekete lobogót, mely az ő halálát hirdeti mindenkinek, akiket ő egykoron bőségséggel mulattatott.

A segédek jó lelkek voltak. Mindent elkövettek a békitésre.

A dzsenteri művész vért szomjuhozva mondta:

— Nem.

A művész dzsenteri vért szomjuhozva deklamálta:

Nem.

— Hát nem. Másnap reggel elmentek nyoleczan valami nagy kaszárnya-szerű bódéba lövöldözni: a két ellenség, a négy segéd és két doktor.

A művész segédei egy művésztársa és egy fiatal földbirtokos voltak, az ellenfél másik két fiatal gentleman. Az egyik egy szeretetreméltó gazdag színházbarát, a ki mint mecenás tündökölt ama város Thaliájának egén. Adjunk neki valami nevet, mondjuk: Kisvégi Nagyvéghy Véghy Dezső.

Komorak és ünnepélyesek voltak. Feketében. A pisztolyok meg a segédek kezében.

A színész sötéten cigarettázott, á la Cheverial. De nagyon rága a csutkáját. Az ellenfél szeméi gyilkos tüzet szikráztak.

Kimérték a 25 lépést, melyből innét őt, onnét is őt elesik. Marad 15. Haj, ki hal meg itten?

Intenek. Mehet. A segédek átnyujtják a töltött pisztolyokat.

Mikor Kisvéghy Nagyvéghy Véghy az ő felének a kezébe nyomja a gyilkoló szerszámot, ravasz hunyorítással a fülébe sugja:

— Te, csak a kabáton alul lőjj, aztán a művészre . . .

A párbajhős csodálkozva néz a segédre és kérdi:

— Miért?

— A kabátot én adtam neki kölesön.

Még ki sem mondta egészen, már haragú kacajban tört ki a rettenetes dühös ellenfél, voltaképp elejtve a töltött fegyvert. A kacaj átragadt a segédekre és megtudván az okot, belebődült a maga komikus nevetésével a művész és pisztolydurrogás helyett egészséges férfinevetéstől viszhangzott a terem.

Összeölelkeztek, megmentették egymás életét, megmentették a — kabátot.

S z i n h á z.

(P.) A színház nézőterén tegnap már nem tolongott a nép mint a lezajlott nyolecz nap alatt. A bérlőkön kívül alig vetődik be valaki. Ilyen üres ház előtt került színre „A két Rantzau.” Pedig maga az előadás érdemes lett volna reá, hogy többen nézzék, mert az — leszámítva pár kisebb hibát — összevágó, kerekded s annál fogva élvezetes volt.

Sándor Emil (R. Jeán) ismét remekelt, megkapó művészettel alakítván előbb a gögös testvérgyűlölőt, majd a megtört apát. Legszebb volt a 2-ik felvonás végén, leányávali nagy jelenete, melyet olyan művésziiesen játszott meg, mint előtte nagyon kevesen. Szép játékáért igen sok — de nagyon megérdemelt — tapsot és kihívást kapott.

Cserny Berta (Louzie) sok bensőséggel játszotta a szerelmes leányt, bár itt-ott játékán bágyadtság volt észrevehető. Igen

szép volt az apjávali nagy jelenete s ötet is sokszor hívták lámpák elé.

Hevessy G. (R. Jaques) a gögös, engesztelhetetlen testvért helyes felfogással alakította és szép játékaért ötet is sokszor tapsolták.

Krémer (Florence) minden tulzástól menten igen jó alakítást produkált.

Klenovits (Georges) különösen jó volt a negyedik felvonásbeli nagy jelenete apjával és bátyjával, kapott is érette tapsot eleget.

Szabvárirol (Lebel) szintén csak jót mondhatunk, valamint a többiekéről is, mert szép előadást produkáltak.

A rendezés kifogástalan volt.

A lerészegedés a magyar nyelvben.

A magyar nyelvnek a kifejezéseit a verekedésre már összegyűjtötte **Jókai Mór**. Most a „Magyar Nyelvőr“ legutóbbi érdekes tartalommal megjelent számában Kiss Ernő a berugás szinonimikáját közli, csak azokat, melyek Csanádmegyében használatosak.

A makói ember — ugymond a czikkecske — is beaszekurál, beállit, becizhilingöl, becseselekszik egy pár litert, becsudálkozik, becsősint, mint a tataiak is, beérkezik, akár a veszprémi ember, bekáfol, beköpörezöl, mint Kecskevényen is megteszik, beképel, bekap, belöcsöl, benyakal, benyal, alaposan beruházódik az itallal; de már a szathmáriakkal együtt berütyventeni nem szokott, csak betürközik néha-néha.

Ilyenkor aztán be van hajítva, be van rugva, elázott, ellátta magát, fölöntött a garatra, elkészült, kikészült. Erre nincs mit tennie, s felhuzott állapotban vagy jól felhuzva botorkál hazafelé, s nem igen látja az utat, bár illuminálva van. Mentegetődik is otthon az asszonya előtt, hogy csak fölhörpintett egy kicsit, egyet-kettőt köppintött, egy kicsit az üveg fenekére nézett, s féteherre akarta magát leinni. De az asszony nem hisz neki, hiszen látja, hogy gögyos, kapatos, kótyagos, sőt egészen tökrészeg.

Hanem aztán az is megcsik, hogy az asszony is öntögeti a bort a konty alá, körösztebe is áll a szöme csakhamar. De azért, kivált ha embere is vele tart, rózsaszinben látják a világot. Elkövetkezik azonban, hogy oda lesznek mind a ketten. Ugy berugnak, mint egy ágyu, részegek lesznek mint a csap, s azt se tudják, fiuk-e vagy lányok. De azért a makói ember nem szokta meghuzni a nagy harangot, sem úgy berugni, mint egy ur, vagy mint egy esikó; majmot sem fog, mint ahogy mindezt Léván megteszik.

Az Orbán süvegét sem szokta fölteni se félig-meddig jó fejfel lenni se nyakban nincs. Azt sem mondja, amit egy kitünő nyelvészünk szokott mondani: „Ingadozik a magyar nyelv.“

Hanem bizony duplázik a szöme, bár nincs úgy kinyalva, mint az öreg ököre. Így csak Félegyházán esik meg.

Bezzeg azonban másnap, mikor zinterődött a gyomra, pókhálós, kicsike a szöme, vagy épen ezérúnán lógnak a szömei, — de megfogadja, hogy nem iszik többet!

Hanem hát csak a fogadásnál marad mindig...

Közgazdaság.

Érték-tőzsde.

A debreczeni „közgazdasági bank részvénytársaság“ közlése 1896. márczius 17-én.

Államadósság :

Magyar aranyjárdék 4%.	—	122.10	122.60
„ vasuti beruházási kót. 4%.	—	124.—	125.—
„ koronajárdék 4%.	—	99.10	99.60
„ regále vált. kót. 4%.	—	100.10	101.10
Osztrák aranyjárdék 4%.	—	122.25	122.75
Egységes állam kötvény 4%.	—	101.—	101.50
Tisza-szeg. 4%-os nyerem.-sors	—	145.—	146.—

Részvények :

Magyar hitelbank részvény	—	413.50	414.—
Osztrák hitelbank részvény	—	377.20	377.40
Magyaripar- és keresk. bank. r.	—	110.—	110.50

Sorsjegyek :

Magyarjelzalogbank 4%.-os sorsj.	124.—	126.—
3-os „	106.75	107.25
Osztrák földhitel sorsjegy 3%.-os	115.50	116.50
Magyar vöröskereszt sorsjegy	10.75	11.25
Osztrák „	—	18.50
Olasz „	—	12.—
Bazilika sorsjegy	—	6.50
Jó-sziv „	—	3.25

Pénznemek :

Cs. és kir. arany	—	5.69	5.74
20 markás arany	—	11.78	11.83
20 frankos arany	—	9.56	9.60
1 Sovereigns	—	12.07	12.11

Budapesti gabona-tőzsde.

Budapest, márczius 16.

Gabona-üzlet. Buzát ma jól kínáltak, a kereslet jobb volt. Elkelt kedvező irányzat mellett 20.000 métermázsza szilárdult áron tisztán hazai minőségekből, részben nagy rakományokban.

Egyéb gabonaneműekben gyenge volt a forgalom változatlan árák mellett.

Eladások :

Buza : Tiszav. : 300 mm. 81 kg. 7.25 frt. 200 mm. 80 kg. 7.22 és fél frt. 100 mm. 79.5 kg. 7.12 és fél frt. 100 mm. 79.5 kg. 7.10 frt. 100 mm. 79 kg. 7.— frt. 200 mm. 79 kg. 7.10 frt. 100 mm. 78 kg. 7.02 és fél frt. 100 mm. 77.8 kg. 6.97 és fél frt.

Zal : 6.37—6.62 frt.

Határidő-üzlet.

Az irányzat meglehetősen forgalom mellett szilárd volt s az árák emelkedtek.

Hivatalos felmondások : 4000 mm. buza, 500 mm. rozs III/2. átvételre.

Zárlat 1 óra :

	1896	frt
Buza szept.-októberre	1896	6.97—6.98
„ márcz.-ápr.-ra	1896	6.70—6.72
„ máj.-júniusra	1896	6.76—6.78
Rozs tavaszra	1896	6.35—6.37
„ szept.-okt.-ra	1896	5.80—5.82
Tengeri máj.-jun.-ra	1896	4.11—4.12
„ jul.-aug.-ra	1896	4.30—4.32
Zab márcz.-ápr.	1896	6.11—6.13
Repeze aug.-szept.	1896	10.50—10.60

Zárlat 4 óra 30 perczkor :

	1896	frt
Buza márcz.-ápr.-ra	1896	6.69—6.70
Rozs szept.-okt.-re	1896	6.36—6.38
Zab márcz.-ápr.-ra	1896	6.09—6.14
Tengeri máj.-június-ra	1896	0.00—0.00
Repeze aug.-szeptre	1896	10.60—10.65

Sertés piac z.

Budapest, márczius 16.

Magyar elsőrendű : Öreg nehéz (páronkint 400 klgron felüli súlyban) — krtól — krig. Öreg közép (páronkint 300—400 klgr súlyban) — krtól — krig. Fialat nehéz (páronkint 320 klgron felüli súlyban) — krtól — krig. Fialat közép (páronkint 251—320 klgr. súlyban) 46 krtól 47 krig. Fialat könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő súlyban) 44 krtól 45 krig. **II. Magyar szedett :** Nehéz (páronkint 80 klgron felüli súlyban) 45 krtól 46 krig. Közép (páronkint 220—280 klgr. súlyu) 44 krtól 45 krig. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő súlyban) 43 krtól 44 krig. Sertéslétszám 1896. évi márcz. hó 13. napján volt készletben 18662 darab. 1896. évi márczius hó 14—15. napján felhajtattott — darab 1896. márcz. hó 14. napján elszállított 323 db. 1896. évi márcz. hó 16-ik napjára maradt készletben 18309 db. Hizott sertés-forgalom változatlan.

Szerkesztői posta.

V. E. Budapest. Lapunk mai számában adjuk, egyben intézkedést kérünk, hogy a Sz. Gy. főszerkesztő ur által jelzett *távirati lapokat* megkaphassuk. Üdvözlöt.

K. Gy. Nyiregyháza. Jönni fog. Köszönjük. **J. S. A Régen volt** nem közölhető. A kéziratot kivételesen egy hétig megőrizzük.

T. T. Csomaköz. Egy hozánk érkezett miniszteri leirat akadályozott az ígért dolog elküldésében. Levél megy.

Márczius 15. Először későn érkezett, másodszor mivel kegyetlenül rosszul zengő zengemény, akkor sem közöltük volna, ha korábban érkezik. Ilyen magasztos eszmét nem szabad kontárkodva megénekelni.

Nem közölhető : Márczius Idusán. Tavaszi hangok. Kossuth szelleme.

Naiv költő. Ön megverseli a szabadság napját és fogalma sincs arról, hogy mi az az *Idus*. Sietünk Önt felvilágosítani, hogy az *Idus* nem *Iduska*, azaz nem az *Ida* nevet jelenti. Hát Ön igazán naiv ember, de nem naiv költő. Ez utóbbiból annyi sincs Önben, mint Hazafi Veray Jánosban.

Andor. A költői *ujság* a merész gondolatokon és kifejezéseken alapszik. Ilyen *ujság* például Petőfi következő strófája :

Te vagy a nap, én az éjjel
Teljes teli sötétséggel,
Ha lelkünk összeolvadna,
Ránk be szép hajnal hasadna.

Avatatlan verselőnek azonban csak *cum grano salis* szabad az ilyeneket használni, mert könnyen érthetlenné és banálissá válik.

Vidéki előfizető. A II-ik osztálysorsjáték huzásának eredményét a napilapok közölték, de pár nap mulva a sorsolási jegyzék is megjön. Szívesen el fogjuk küldeni becses címére.

Kétkedés. Csak kétkedjék Ön, ameddig tesszik, de ne kívánja azt, hogy mi egy pillanatra is kétkedjünk abban, hogy Önökből soha sem lesz még közönséges poéta sem. Vágja földhöz a lantot és tegyen szent fogadást, hogy sohasem fogja a költészet Múzsáit nyugatni.

Gondolatolvasó. Ön azt kérdezi tőlünk, hogy a hegy csakugyan elment-e az *ó-korban* Mohamedhez? Keresse meg azt a bizonyos hegyet és ha megtalálja, értesítsen bennünket, hogy mi is kiküldhessük egyik munkatársunkat hozzá felvilágosításért. Adjon az ég egyébként Önnek barátságos idegen jó egészséget és több észet.

G. S. Peres ügyek elintézésére nem vállalkozhatunk már csak azért sem, mert elvből gyűlölnünk minden perpatvarkodást.

Margitkának. Nagyon, de nagyon sajnáljuk, hogy az a fiatal ember olyan udvariatlan volt Önnel szemben, de hát édes Istenem! ez az udvariatlanság nem szakítja szét annak a szeretetnek erős szálát, mely szívüket összeköti. Feledjék el azt a kis félreértést, hiszen feledni csak annak nehéz, ki nem tud megbocsátani...

K. Edith. A kért verseskötetet *Pongrácz* Béla írta s addig is, míg a könyvet elküldhetjük, a következő esinos verset itt adjuk :

Végső esókom, eldobott virágom,
Lelkem üdve, ragyogó világom!
Ezt a csókot érezd még sokáig,
Siratlatlan koporsód zártáig!...
Főlelem ez, ha lesújt a bánat,
Sejtet veled boldogabb világot,
A mely üdvét mind elődbe tárt,
Míg feldúlta hitszegő bűn átka.
S e tudatra nagy szükséged léssen,
Hogy lelkedhez örület ne férjen :
Kérdezik majd nevedet, hazádat
És te némán lesütöd pilládat...
E némaság s elpiruló arczod,
Rád égeti szégyen-verte sorsod.
— Végső esókom, eldobott virágom,
Lelkem üdve, ragyogó világom!
Ezt a csókot érezd még sokáig,
Siratlatlan koporsód zártáig!

Debreczeni Városi Színház.

Idénybérlet 131. sz. Páratlan bérlet 131. sz.

Kedden, 1896. márczius hó 17-én:

A bőregér

Vig operette 3 felvonásban. Mailhae és Halevy „Reveillon“ bohózata után írták : Haffner és Genée. Fordította : Vezéry Ödön. Zenéjét szerzte : Strauss. (Rendező : Tiszay Dezső.)

Szerdán, 1896. márczius hó 18-án,

páros bérletben :

Figaró házassága.

Vigjáték 5 felvonásban.

